

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.

Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.

Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís
Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Ana
Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardi, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscow*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt
(*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez
(*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla
(*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C.
Serra (*Berlin*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*),
Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Corticans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar
Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon,
Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi
Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Mireia Menal, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer,
José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play
i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

L'ERC postmontilla

No és gens freqüent que un partit polític experimenti un creixement tan ràpid i acusat com el d'ERC en els primers anys d'aquest segle, amb un pic màxim en el qual van arribar a obtenir fins a 650.000 vots, en les eleccions espanyoles de l'any 2004. Però encara és més estrany que aquest mateix partit pateixi una davallada de dimensions tals que, pocs anys després –en les eleccions municipals de maig del 2011– es quedés fora de tots els ajuntaments catalans de més de cent mil habitants, amb la sola excepció de Barcelona, on anaven en coalició amb el partit de Joan Laporta. El panorama és tan greu que Jordi Portabella és, a hores d'ara, l'únic regidor amb carnet de militant entre la totalitat de ciutats grans i mitjanes del Principat.

Aquest és el panorama que s'ha trobat la nova direcció encapçalada per Oriol Junqueras. Això i un partit desmoralitzat pels resultats adversos i per la profunda incomprensió de l'estratègia dels tripartits entre el seu electorat, especialment el que va fer president José Montilla a partir de l'any 2006.

Per tot plegat, la nova direcció republicana ha encetat un nou cicle que, de moment, està començant a donar alguns resultats positius. ERC va substituir Joan Ridaó –un dels membres de l'antiga direcció més partidaris dels acords amb el PSC– per Alfred Bosch, un personatge transversal dins del sobiranisme, amb una bona imatge pública derivada d'haver estat el responsable de l'èxit de la consulta autodeterminista de Barcelona ciutat.

ERC, per tant, ha emprès el camí de la rectificació en el sentit que li marquen les seves bases socials. Junqueras ha organitzat una direcció mixta, que recull una gran part dels antics dirigents i els sectors que capitanejaven, però també noms que no han estat a la primera línia aquests últims anys i que són de la confiança personal del nou president del partit.

El risc principal, però, continua essent el manteniment més o menys articulat de les antigues famílies republicanes, incloses les més pròximes a l'estratègia anterior dels tripartits. Alguns noms encara pesen massa i, de fet, episodis com el de la rebel·lió de Girona (on l'aparell del partit va imposar Teresa Jordà com a cap de llista a les eleccions espanyoles en detriment d'un independent proposat per la direcció) encara demostren que falta un temps perquè l'equip directiu d'Oriol Junqueras pugui controlar tots els mecanismes interns del vell partit republicà. Tot i així, la represa sembla que comença a estar assegurada.

Als nostres lectors



ERC baixa dels tripartits

El partit que va fundar Francesc Macià està en plena reconversió. Una direcció nova, encapçalada per Oriol Junqueras, ha aconseguit aturar la davallada de vots del partit i ja aplica una nova estratègia orientada, bàsicament, cap a un independentisme pràctic i molt allunyat de l'antiga subordinació al PSC. Les eleccions espanyoles han semblat donar-li la raó i, per tot plegat, a EL TEMPS ens ha semblat que era un bon moment per a fer una anàlisi a fons. A ERC estan en revisió les relacions amb els altres partits de l'esquerra catalana i espanyola,

amb les diverses alternatives independentistes del Principat, amb CiU i, fins i tot, amb l'esquerra nacional del País Valencià i les Illes. Dit d'una altra manera, els republicans estan recomponent els vincles amb el propi electorat, molt malmesos per una estratègia que va proporcionar el penúltim càrrec públic a José Montilla.

Salvador Cot